

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 103/2025
13.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, Татјане Ђурица, Бранке Дражић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Обреновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5650/23 од 19.11.2024. године, у седници одржаној дана 13.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5650/23 од 19.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5650/23 од 19.11.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 3795/2023 од 23.08.2023. године у делу у коме је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да у корист тужиље на рачун Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, на најнижу месечну основицу доприноса и то по месецима и у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, док је одлука о трошковима поступка преиначена, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против одлуке о трошковима поступка донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питању у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужених је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**